

delingen af flygtninge. Der er derfor ikke samme behov for at ændre reglerne i forhold til amtskommunerne. Deres udgifter til disse typer af flygtninge følger således af almindelige regler, hvilket bl.a. betyder, at efter udløbet af de 6½ år afholder amtskommunen endeligt sin del af udgifterne.

3.5. Nye tilskud til kommunerne, når de giver flygtninge tilbud om beskæftigelse i beskæftigelsesfremmende ordninger.

Det er vigtigt, at kommunerne i deres bestræbelser på at integrere flygtninge også er opmærksomme på og anvender de foranstaltninger, som indgår i den generelle indsats for bekæmpelse af ledighed.

Fra 1. januar 1991 finansieres kommunernes indsats på beskæftigelsesområdet af en pulje hjemlet efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats – den såkaldte § 20-pulje – hvorfra kommunerne kan få tilskud, når de aktiverer ledige.

Dernæst er der fra 1. januar 1991 i bilstandsloven indført et »2.000 kroner tilskud« (bilstandslovens § 133, stk. 3). Tilskuddet udbetales, når en kontanthjælpsmodtager aktiveres i en foranstaltning, der berettiger til tilskud fra § 20-puljen, forudsat at der ikke samtidig udbetales kontanthjælp. Tilskuddet svarer til statens gennemsnitlige andel (50 pct.) af den sparede kontanthjælp.

Staten afholder imidlertid for flygtninge en større del af kontanthjælpen – 100 eller 75 pct., jf. forslaget – og det betyder, at kommunen ikke fuldt ud får del i den kontanthjælp, staten sparer, når en kommune tilbyder en flygtning arbejde i et beskæftigelsesprojekt eller i løntilskudsordningen. Med henblik på at forbedre mulighederne for at anvende disse beskæftigelsesmuligheder som led i integrationen af flygtninge, foreslås det derfor, at staten til kommunerne udbetaler et tilskud på 1.500 kr., når betingelserne for at udbetale tilskud på 2.000 kr. efter § 133, stk. 3, er opfyldt. Tilskuddets størrelse er fastsat på grundlag af et gennemsnit af statens besparelse til ydelse af kontanthjælp i de perioder, hvor staten dækker henholdsvis 100 og 75 pct. af udgiften.

Foruden aktivitet i beskæftigelsesprojekter og i løntilskudsordningen kan kommunerne få tilskud fra § 20-puljen til en lang række andre beskæftigelsesfremmende aktiviteter, f.eks. ophold i produktions-skole, særlige undervisningsforløb m.v. I disse situationer udbetales der ikke løn, og der spares derfor ikke kontanthjælp. Til disse aktiviteter kan der derfor ikke ydes tilskud på 2.000 kr. efter bilstandslovens § 133, stk. 3.

Med henblik på i almindelighed at forbedre kommunernes muligheder for at anvende hele beskæftigelsesområdet som led i integrationen af flygtninge

foreslås indført et yderligere tilskud, der udbetales, når kommunerne aktiverer flygtninge i foranstaltninger, der berettiger til tilskud fra § 20-puljen. Det er en betingelse, at aktiviteten har et omfang af mindst 20 timer pr. uge. Det er op til kommunerne i det enkelte tilfælde at afgøre, hvilke tilbud den enkelte flygtning som led i integrationsprocessen kan have nytte af.

Sammenfattende foreslås således indført to former for tilskud til kommuner, der beskæftiger flygtninge inden for ordningerne til beskæftigelsesfremme:

a) et tilskud på 1.000 kr. pr. måned, som udbetales, når en flygtning beskæftiges i en af de aktiviteter, der berettiger til tilskud efter § 20-puljen, og

b) et yderligere tilskud på 1.500 kr. pr. måned, som udbetales, når betingelserne for at yde tilskud efter § 133, stk. 3, er opfyldt.

3.6. Kommunerne overtager ansvaret for integrationen af flygtninge efter 18 måneder, og kommunerne får tilskud, når de fra Dansk Flygtningehjælp overtager ansvaret for flygtninge.

Staten yder gennem Dansk Flygtningehjælp flygtninge integrationsbistand i den første periode. Statens forpligtelse til at dække Dansk Flygtningehjælps udgifter til dette er fastlagt i de årlige finanslove. Af bemærkningerne til finansloven fremgår, at det forudsættes, at integrationsbistanden gennemsnitligt varer i 18 måneder, for familiesammenførte ægtefæller og børn dog kun den tid, der resterer af hovedpersonens 18 måneder. Det er således ikke i bilstandsloven fastsat, at staten i en periode har ansvaret for integrationsbistanden, som ville være et kommunalt ansvar, hvis ikke staten via finansloven havde påtaget sig dette.

Statsrevisorerne har som nævnt påpeget, at der, så snart en mere permanent bolig er anvist, og man derfor kender flygtningens fremtidige opholdskommune, burde være et langt mere udvidet samarbejde mellem Flygtningehjælpen og kommunerne, end hvad ordningen i øjeblikket tager højde for.

Gennemsnitligt får flygtninge permanent bolig efter 6 til 7 måneder. Der er dog store variationer, og enkelte når ikke at blive placeret inden for de første 18 måneder. Disse få flygtninge vil have bolig i en af Flygtningehjælpens midlertidige boliger, og deres opholdskommune vil derfor være den kommune, hvor den midlertidige bolig er beliggende.

Det foreslås, at det fastsættes i bilstandsloven, at staten i indtil 18 måneder varetager integrationsbistanden til flygtninge. Der fastsættes nærmere regler, således at staten varetager bistanden i de første 18 måneder, for familiesammenførte ægtefæller og børn dog længst indtil udløbet af hovedpersonens integrationsperiode på 18 måneder. Dette svarer til de gæl-